

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203968
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617203968.1

Uznesenie

Okresný súd Svidník v právnej veci žalobcu Z.. H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XC, XXX XX X., právne zastúpeného JUDr. Miroslav Katunský, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, za účasti intervenienta na strane žalobcu LESY HUNKOVCE, s.r.o., so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, IČO: 50 061 968, proti žalovaným v 1. rade J.. F. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXXX XX R. X - T., A. republika, v 2. rade Z.. Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U Y. XX/XXX, XXX XX R. 7, Česká republika, v 3. rade F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, XXX XX R. XX, A. republika, všetci právne zastúpení Mgr. Lukáš Dušek, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2, Česká republika, o nahradenie prejavu vôle, takto

rozhodol:

- I. Súd v y h l a s u j e, že nemá právomoc konať vo veci.
- II. Konanie vo veci z a s t a v u j e.
- III. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.
- IV. Žalovaným v 1., 2. a 3. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.
- V. Vracia žalobcovi Z.. H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XC, XXX XX X., súdny poplatok vo výške 92,81 eura cestou prevádzkovateľa systému - Slovenskej pošty, a.s., v lehote 30 dní od doručenia právoplatného rozhodnutia prevádzkovateľovi systému.

odôvodnenie:

- 1) Žalobca žalobou zo dňa 23.08.2017, podanou na Okresnom súde Svidník dňa 06.09.2017, domáhal sa voči žalovaným v 1. až 3. rade nahradenia ich prejavu vôle s uzatvorením kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam.
- 2) Podanú žalobu vrátane jej príloh, zaslal súd na vyjadrenie žalovaným v 1. až 3. rade. K podanej žalobe sa žalovaný v 1. až 3. rade vyjadrili v podaní zo dňa 24.10.2017 v ktorom vzniesli námietku absencie právomoci súdov Slovenskej republiky.
- 3) Nedostatok (absenciu) právomoci súdov Slovenskej republiky žalovaní v 1. až 3. rade, v základnej argumentácii podania zo dňa 24.10.2017, vyvodili (určili) z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (tzv. nové prepracované nariadenia Brusel I, ďalej len „nariadenie Brusel I recast“), konkrétne z ustanovenia článku 4. Podľa článku 4 bod 1 nariadenia Brusel I recast, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Keďže všetci žalovaní majú bydlisko v Českej republike, mal žalobca (v zmysle článku 4) podať žalobu v danom členskom štáte, t. j. v Českej

republike. Ďalej žalovaní v 1. až 3. rade uviedli, že žalobca podanie žaloby na súd Slovenskej republiky vôbec nezdôvodnil, pričom právomoc súdov Slovenskej republiky nevyplýva ani z ďalších ustanovení nariadenia Brusel I recast. Taktiež žalovaní v 1. až 3. rade poukázali na to, že pokiaľ by žalobca zamýšľal oprieť právomoc súdov Slovenskej republiky o článok 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast (podľa ktorého by mohli mať súdy Slovenskej republiky právomoc v konaniach, ktorých predmetom konania sú vecné práva k nehnuteľnosti, alebo nájom nehnuteľností), tak konanie, ktorého predmetom je nahradenie prejavu vôle vo vzťahu k nehnuteľnostiam nespadá pod článok 24 bod 1, a teda ho nie je možné aplikovať. Žalobca podal voči žalovaným v 1. až 3. rade žalobu, ktorej predmetom konania je nahradenie prejavu vôle, a preto pod článok 24 nariadenia Brusel I recast nespadá, a nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalobca svoju požiadavku (nárok) vyvodzuje z predkupného práva spoluvlastníka. Podaná žaloba totiž podľa vyjadrenia žalovaných v 1. až 3. rade nesmeruje k určeniu vlastníckeho práva, či existencii iných vecných práv k nehnuteľnostiam (nejedná sa vôbec o určovaciu žalobu). V predmetnej veci sa žalobca domáha svojich údajných práv z titulu, že žalovaní v 1. až 3. rade (podľa tvrdenia žalobcu) porušili svoje povinnosti voči nemu, pritom konanie o následkoch o porušení práv (i vecných) pod článok 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast nepatrí (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-343/04 ČEZ). Predmetom konania je tak podľa žalovaných v 1. až 3. rade iba obligačné právo na uzavretie zmluvy, pričom obligačné práva pod článok 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast nespádajú aj keby sa žalobca stal v prípade úspechu nar. vlastníkom nehnuteľnosti (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-294/92 Webb).

4) K podaniu žalovaných v 1. až 3. rade zo dňa 24.10.2017 (ktoré súd predložil žalobcovi na vyjadrenie) sa žalobca vyjadril v podaní zo dňa 21.11.2017 (článok I podania žalobcu). K námietke absencie právomoci súdov Slovenskej republiky žalobca poukázal na článok 8 bod 4 a článok 24 nariadenia Brusel I recast (citovaním daných článkov) a na ustanovenie § 140 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov ďalej len „Občiansky zákonník“). V podaní žalobca, čo do otázky právomoci, argumentoval tým, že v ustanovení § 140 Občianskeho zákonníka je zakotvené predkupné právo spoluvlastníkov pre prípad, že by niektorý z nich chcel scudziť svoj spoluvlastnícky podiel. Svojou povahou ide o vecnoprávne zaťaženie podielu každého spoluvlastníka v prospech ostatných spoluvlastníkov. V tomto smere žalobca poukázal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej „napriek tomu, že v zákonnej úprave nie je výslovne stanovené, že predkupné právo podľa § 140 Občianskeho zákonníka má vecnú povahu a pôsobí voči tretím osobám, súdna prax so súhlasom širokej odbornej verejnosti zákonnému predkupnému právu túto povahu prisudzuje“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.- 2 Cdo 28/2009 zo dňa 26.05.2010). Žalobca zároveň poukázal na ustálenú českú súdnu prax, ktorá taktiež inštitút zákonného predkupného práva prisudzuje vecnú povahu (rozsudok najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 831/2000 zo dňa 30.06.2001, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 465/2005 zo dňa 23.03.2006).

5) Podanie žalobcu zo dňa 21.11.2017 predložil súd na vyjadrenie žalovaným v 1. až 3. rade. Žalovaní v 1. až 3. rade vo vyjadrení zo dňa 03.01.2018 (okrem iného) uviedli, že žalobca v úvode podania zo dňa 21.11.2017 odcitoval článok 8 bod 4 nariadenia Brusel I recast, bez toho aby sa však akokoľvek zaoberal naplnením podmienok jeho aplikovateľnosti. V predmetnej veci je aplikovateľnosť článku 8 bod 4 nariadenia Brusel I recast zjavne nemožná, nakoľko sa nejedná o spor súvisiaci so zmluvou, lebo medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 3. rade nebola uzatvorená žiadna zmluva. Z daného (okrem iného) vyplýva aj to, že bez zmluvy nemohlo medzi sporovými stranami dôjsť ani k voľbe právomoci súdu v zmysle článku 25 nariadenia Brusel I recast, pomocou ktorej môže byť štandardne problematika medzinárodne právomoci riešená. Už s dôvodu absencie uzavretej zmluvy tak nemožno článok 8 bod 4 nariadenia Brusel I recast aplikovať, a zjavne nie sú splnené ani ostatné podmienky aplikovateľnosti tohto článku. Článok 8 bod 4 nariadenia Brusel I recast je treba vykladať reštriktívne, ako výnimku z inak všeobecného pravidla o nutnosti žalovať podľa bydliska žalovaného podľa článku 4 bod 1 nariadenia Brusel I recast. Podľa žalovaných v 1. až 3. rade zvyšná (ostatná) časť podania žalobcu zo dňa 21.11.2017 (čo do článku 1 tohto podania) nepredstavuje nič iné ako „oznámenie názoru žalobcu, že vec spadá do článku 24 nariadenia Brusel I recast“. V podaní zo dňa 21.11.2017 sa žalobca podľa žalovaných v 1. až 3. rade vôbec nezaoberal v námietkach uvedenu judikatúrou a literatúrou k výkladu nariadeniu Brusel I recast, ani sa nijak nezaoberal tvrdeniami (argumentáciou) žalovaných v 1. až 3. rade, čo do výkladu článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast. V predmetnej veci podľa žalovaných v 1. až 3. rade nie je vôbec rozhodujúce, či predkupné právo žalobcu má alebo nemá vecnoprávny charakter, ale rozhodujúce je, že podaná žaloba nesmeruje k určeniu vlastníckeho práva, či existencii iných vecných práv k nehnuteľnostiam, teda že sa nejedná o určovaciu žalobu. Žalobca sa podanou

žalobou domáha svojich údajných práv z toho, že žalovaní v 1. až 3. rade (podľa tvrdenia žalobcu) porušili svoje povinnosti voči nemu. Konanie o žalobách o následkoch porušenie práv (i vecných) pritom pod článok 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast nepatrí (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-343/04 ČEZ), teda „predmetom konania je tak iba právo obligačné, pričom obligačné práva pod článok 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast nespádajú aj keby sa žalobca v prípade úspechu stal napr. vlastníkom nehnuteľností (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-294/92 Web).“

6) Tunajší súd na základe námietky žalovaných v 1. až 3. rade preskúmal svoju právomoc konať a rozhodovať vo veci.

7) Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

8) Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

9) Podľa § 161 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10) Podľa článku 7 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb., Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/20170601>>.

11) Podľa § 2 zákona č. 97/1963 Zb., o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „ZMPS“), ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

12) Podľa článku 1 bod 1 nariadenia Brusel I recast (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

13) Podľa článku 4 bod 1 nariadenia Brusel I recast, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

14) Podľa článku 5 bod 1 nariadenia Brusel I recast, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

15) Podľa článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast, výlučnú právomoc majú sudy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, sudy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

16) Podľa článku 26 bod 1 nariadenia Brusel I recast, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

17) Podľa článku 27 nariadenia Brusel I recast, ak má súd členského štátu konať vo veci, v ktorej majú výlučnú právomoc sudy iného členského štátu na základe článku 24, aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

18) Podľa článku 28 bod 1 nariadenia Brusel I recast, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

19) Podľa článku 66 bod 1 nariadenia Brusel I recast, toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.

20) Podľa článku 66 bod 2 nariadenia Brusel I recast, bez ohľadu na článok 80 sa nariadenie (ES) č. 44/2001 naďalej uplatňuje na rozsudky vydané v konaniach začatých, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery, ktoré sa schválili alebo uzavreli pred 10. januárom 2015, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia.

21) Podľa článku 68 bod 1 nariadenia Brusel I recast, toto nariadenie nahrádza medzi členskými štátmi Bruselský dohovor z roku 1968, s výnimkou území členských štátov, na ktoré sa vzťahuje územná pôsobnosť dohovoru a ktoré sú vylúčené z pôsobnosti tohto nariadenia podľa článku 355 ZFEÚ.

22) Podľa článku 68 bod 2 nariadenia Brusel I recast, v rozsahu, v ktorom toto nariadenie nahrádza ustanovenia Bruselského dohovoru z roku 1968 medzi členskými štátmi, akýkoľvek odkaz na tento dohovor treba chápať ako odkaz na toto nariadenie.

23) V predmetnej sporovej veci súd v prvom rade skúmal, či je daná výlučná právomoc súdov Slovenskej republiky v zmysle článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast prejednať a rozhodnúť spor, vzhľadom na predmet konania.

24) Z obsahu žaloby a pripojených listinných dôkazov bolo zrejmé, že žalobca sa voči žalovaným v 1. až 3. rade domáha nahradenia ich prejavu vôle s uzatvorením kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam.

25) Keďže podanou žalobou chcel žalobca doceliť nehradenie prejavu vôle s uzatvorením kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam, bolo potrebné určiť, či predmet konania, teda nahradenie prejavu vôle žalovaných v 1. až 3. rade s uzatvorením kúpnej zmluvy spadá pod výklad článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast, kedy výlučnú právomoc majú sudy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, sudy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

26) Pri formulácii záverov, či predmet konania (a tým aj konanie o žalobe) spadá alebo nespadá pod výklad článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast súd vychádzal, aj zo záverov formulovaných Súdny dvorom Európskej únie vo svojich rozhodnutiach vzťahujúcich sa k výkladu článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast (pôvodne článok 16 bod 1 písm. a/ Bruselského dohovoru a článok 22 bod 1 nariadenia č. 44/2009 Brusel I), a to napríklad z rozsudku zo dňa 18. mája 2006 vo veci C - 343/04 Land Oberösterreich proti ČEZ, a.s., z rozsudku zo dňa 17. mája 1994 vo veci C - 294/92 George Lawrence Webb proti Lawrence Desmond Webb, z rozsudku zo dňa 17. decembra 2015 vo veci C - 605/14 Komu a i., z rozsudku zo dňa 16. novembra 2016 vo veci C-417/15 Wolfgang Schmidt proti Christiane Schmidt.

27) Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ustanovenie článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast, je potrebné vykladať reštriktívne, a preto pod tento článok môžu byť zahrnuté výhradne len žaloby, ktoré sú založené na vecnom práve. Článok 24 bod 1 sa však nevzťahuje na žaloby, ktoré s ním majú len nejakú sprostredkovanú spojitosť. Vecné práva k nehnuteľnosti musia byť predmetom sporu. Súdny dvor Európskej únie ďalej spresnil, že výlučná právomoc súdov zmluvného štátu, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza, sa nevzťahuje na všetky žaloby týkajúce sa vecných práv k nehnuteľnosti, ale len na tie z nich, ktoré patria do pôsobnosti uvedeného nariadenia Brusel I recast a zároveň smerujú jednak k určeniu rozsahu, zloženia, vlastníctva, držby nehnuteľnosti alebo existencie iných vecných práv k nehnuteľnosti a jednak k zabezpečeniu ochrany výsad spojených s týmito právami osobám, ktoré sú nositeľmi týchto práv (pozri napr. rozsudok C-605/14 Komu a i., bod 26). Teda

28) Samotný pojem „konania ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnostiam“ zodpovedá klasickému právnemu rozlíšeniu medzi vecnými žalobami, teda tými ktoré sú v článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast označené ako „konania ktorých predmetom sú vecné práva k

nehnutelnostiam, a osobnými žalobami, ktoré sa týkajú konaní, ktorých predmetom sú osobné práva. Toto rozlíšenie je založené na type práva, ktoré je podstatné pre podanie žaloby. Vo vecnej žalobe v zmysle článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast žalobca má práva, ktoré priamo súvisia s nehnuteľnosťou a pôsobia voči všetkým (pozri rozsudok C-343/04 ČEZ, a. s, bod 44, 45). Priamym predmetom týchto žalôb je vecné právo ako panstvo nad vecou (res), ktoré vylučujú každý neoprávnený zásah do vlastníctva. Naopak osobnou žalobou žalobca „žiada len uplatnenie práv“ voči určitým osobám. Takéto práva môžu mať rôzny pôvod (zmluvu, udalosť, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, kvázi zmluvu a pod.), ale v každom prípade sa právo uplatňuje priamo na určitú osobu alebo osoby uvedené v jeho východisku (pozri uznesenie z 05. apríla 2001 C - 3518/99 Gaillard, bod 18, rozsudok C - 294/92 Webb, bod 15).

29) Pokiaľ ide o žalobcom podanú žalobu tak s prihliadnutím na predmet sporu, súd konštatoval, že podaná žaloba nespadá pod článok 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast, teda že nie je daná výlučná právomoc súdov Slovenskej republiky, pre konania a rozhodnutie o podanej žalobe. Priamym predmetom podanej žaloby nie je vecné právo (vecné právo k nehnuteľnosti), nakoľko sa žalobca prostredníctvom žaloby domáha náhrady prejavu vôle žalovaných v 1. až 3. rade, s uzatvorením kúpnej zmluvy. Podanou žalobou žalobca uplatňuje len svoje práva na uzatvorenie zmluvy so žalovanými v 1. a 3. rade, a to tým, že sa domáha nahradenia prejavu vôle žalovaných, pričom vecných práv k nehnuteľnostiam sa žaloba dotýka len okrajovo (sekundárne, sprostredkovane, nakoľko vecné práva k nehnuteľnostiam sú predmetom kúpnej zmluvy). Podaná žaloba nesmeruje (čo do predmetu sporu) k určaniu rozsahu, zloženia, vlastníctva, držby nehnuteľnosti alebo existencie iných vecných práv k nehnuteľnosti. Žaloba podaná žalobcom tak nespadá pod výnimku článku 24 bod 1 nariadenia Brusel I recast.

30) Pretože v predmetnej veci výlučná právomoc súdov Slovenskej republiky nie je daná, súd skúmal podmienky právomoci v zmysle článku 26 bod 1 nariadenia Brusel I recast, kedy okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. To neplatí, ak žalovaný svojím úkonom namietne absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24. Zároveň súd skúmal, či právomoc súdov Slovenskej republiky nebola medzi sporovými stranami dohodnutá v zmysle článku 25 nariadenia Brusel I recast, kedy sa účastníci zmluvy bez ohľadu na svoje bydlisko môžu dohodnúť, že súd alebo súdy členského štátu majú právomoc na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom (tzv. prorogačná zmluva, či prorogačná doložka obsiahnutá v zmluve).

31) Z obsahu súdneho spisu, bolo zrejmé, že žalovaní v 1. až 3. rade svojím prvým procesným úkonom, a to podaním zo dňa 24.10.2017, namietli absenciu právomoci súdov Slovenskej republiky. Daným procesným úkonom sa žalovaní v 1. až 3. rade odmietli zúčastniť konania na tunajšom súde (Okresnom súde Svidník) a namietli právomoc súdov Slovenskej republiky vo veci konať a rozhodovať. Písomná dohoda medzi účastníkmi o právomoci súdov Slovenskej republiky rozhodovať o predmete sporu nebola medzi sporovými stranami dojednaná. Na základe vykonaného šetrenia súd následne konštatovať, že nedisponuje právomocou na prejednanie veci, nakoľko si právomoc na prejednanie veci nemôže založiť na základe článku 26 bod 1 (tzv. dobrovoľné podrobenie sa právomoci cudzieho súdu), ani na iných ustanoveniach nariadenia Brusel I recast (výlučnou právomocou na prejednanie veci súdy Slovenskej republiky nedisponujú, osobitnou písomnou dohodou si účastníci právomoc súdov Slovenskej republiky nezvolili).

32) Na základe vyššie uvedených výsledkov preskúmania právomoci tunajší súd dospel k záveru, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc vo veci konať. Vo veci bolo preto potrebné rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto uznesenia.

33) Právomoc súdu vo veci konať je jednou zo základných procesných podmienok, pričom splnenie tejto procesnej podmienky súd skúma v každom štádiu konania. Zistený nedostatok právomoci súdu vo veci konať nemožno odstrániť a konanie vo veci musí byť zastavené.

34) Z dôvodu nedostatku právomoci vo veci konať súd v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 CSP rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku číslo II. tohto uznesenia a konanie vo veci zastavil.

35) Podaním zo dňa 27.03.2018 sa žalobca v predmetnej veci domáhal nariadenia neodkladného opatrenia. Keďže súd pre nedostatok právomoci konanie vo veci zastavil, je ďalšie rozhodovanie o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bezpredmetné. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku číslo III. tohto uznesenia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

36) Za stavu kedy v konaní nie je daná právomoc tunajšieho súdu je podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po vecnej stránke nedôvodný. V podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal upraviť bezprostredne pomery medzi sporovými stranami, ako vlastníckimi nehnuteľnosťami, ktorých scudzenie je predmetom (obsahom) kúpnej zmluvy na uzatvorenie ktorej sa žalobca v predmetnom konaní domáha nahradenia prejavu vôle žalovaných v 1. a ž 3. rade. Po obsahovej stránke žalobca dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvodzuje od prebiehajúceho konania, respektíve podmieňuje úpravu pomerom „prebiehajúcim“ konaním vo veci samej, teda konaním v ktorom nie je daná právomoc tunajšieho súdu, ani súdov Slovenskej republiky. Keďže súd musel konanie pre nedostatok procesných podmienok zastaviť, je nariadenie neodkladného opatrenia bez prebiehajúceho konania vo veci samej bezpredmetné. Iné konanie vo veci samej (na tunajšom, alebo inom súde), ktoré by sa aspoň sprostredkovane týkalo nehnuteľností, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy, alebo výkonu vecných práv k nim neprebíha. Preto nariadenie neodkladného opatrenia vo veci sp. zn. 7C/28/2017, napriek tomu, že súd konanie vo veci samej zastavil, by bolo neprímeraným zásahom do vlastníckeho práva žalovaných v 1. až 3. rade.

37) Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

38) Z procesného hľadiska v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP žalobca zavinil zastavenie konania. Pri podaní žaloby mal žalobca zväžiť všetky podmienky konania, vrátane podmienky právomoci súdov Slovenskej republiky. Žalobca zároveň musel predpokladať, že žalovaný v 1. až 3. rade sa v rámci konania budú procesne brániť a využijú všetky dostupné prostriedky procesnej obrany. Medzi takéto prostriedky procesnej obrany patrí aj námietka nedostatku (absencie) právomoci konajúceho súdu, respektíve súdov Slovenskej republiky. V predmetnom konaní mali žalovaní v 1. až 3. rade plný úspech, nakoľko súd na základe vznesenej námietky nedostatku právomoci vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a následne konanie pre nedostatok tejto procesnej podmienky zastavil. Pomer úspechu žalovaných v 1. až 3. rade a žalobcu súd stanovil na 100% ku 0 %.

39) Nakoľko žalobca procesne zavinil zastavenie konania súd spôsobom uvedeným vo výroku číslo IV. tohto uznesenia žalovaným v 1. , 2. a 3. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

40) Podaním žaloby vznikla žalobcovi poplatková povinnosť v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“). Súdny poplatok za podanú žalobu vyrubil tunajší súd výzvou zo dňa 13.09.2017, č. k. 7C/28/2017 v sume 99,50 eura. Poplatok uhradil žalobca na účet prevádzkovateľa systému (Slovenskej pošty a.s.) dňa 19.09.2017.

41) Podľa § 11 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Ak sa návrh na začatie konania o rozvod manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnej inštancii súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní pred správnym súdom sa poplatok vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa správna žaloba, kasačná sťažnosť alebo žaloba na obnovu konania odmietla alebo vzala späť pred prejednaním veci.

42) Podľa § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

43) Keďže konanie vo veci bolo zastavené súd v zmysle § 11 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch vrátil žalobcovi súdny poplatok.

44) Súd vrátil žalobcovi súdny poplatok krátený o sumu 6,70 eura, celkom k výplate 92,81 eura (99,50 - 6,70 = 92,80 eura zaokrúhlene na euro centy nahor 92,81 eura). Krátený súdny poplatok v sume 92,81 eura bude žalobcovi vrátený prostredníctvom prevádzkovateľa systému (Slovenskej pošty, a.s.) v lehote 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia prevádzkovateľovi systému (§ 11 ods. 4, 6, 11, 12 Zákona o súdnych poplatkoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti, teda musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).